

flere Steder er saa ubestemt og mangelfuldt affattet, at det absolut trænger til bestemtere Regler baade her og hist.

P. G. C. Jensen: Hensigten med den mellemkommunale Bestatning er jo at tilvejebringe en retfærdig Fordeling mellem Kommunerne af saadanne Stattebidrag, som naturligt kunne tilkomme dem i et vist Forhold. Det forholder sig saaledes, som den højtærede Minister har bemærket, at Forlangendet om en mellemkommunal Bestatning er fremsat fra alle Sider, ogsaa fra Købstædernes Side, endogaa ret energisk. Men jeg tror dog at burde tilføje, at det, som det jo hovedsagelig gælder om for Købstædernes Vedkommende, vistnok ikke saa meget er at faa mellemkommunal Bestatning, som at indbrage ny Skatteobjekter, hvorom ogsaa dette Lovforslag taler. At indbrage saadanne ny Skatteobjekter vil imidlertid have den naturlige Følge, at man maa komme til en mellemkommunal Bestatning, og for saa vidt har Købstæderne ogsaa fremjat Krav derom. Jeg tror imidlertid, at den Erkendelse har udbredt sig mere og mere i Købstæderne, at der i Virkeligheden ikke vil opnaas noget ved den mellemkommunale Bestatning, ikke nogen Fordel for Købstæderne. Det ligger ogsaa allerede i Sagens Natur, at hvor der er Spørgsmaal om en Fordeling, er der ikke i og for sig Tale om en Fordel ved denne Fordeling. Døftet om mellemkommunale Bestatningsregler er altsaa fra Købstædernes Side nærmest kun en Konsekvens af Spørgsmaalet om Inddragningen af ny Skatteobjekter. Men jeg maa rigtignok sige, at saaledes som dette Lovforslag tilstøter at udføre den mellemkommunale Bestatning, ville Købstæderne ganske utvivlsomt føle sig i høj Grad forurettede, og efter min Mening, med fuld Høje. Jeg ser ikke rettere, end at i Forholdet mellem Købstad og Land gaar dette Lovforslag saa decideret ud paa at give Landet alle Fordelene og Købstæderne alle Byrderne. En Hovedbetragtning er naturligvis fra Købstædernes Side den, at Bestatningen — den Del deraf, som tilkommer dem — af de Næringer, for at bruge et almindeligt Udtryk, som drives i Kommunen af en ikke der bosat Person, kommer til at staa i et passende Forhold til, hvad der i øvrigt i Kommunen spares i Afgift. Der findes jo ikke nu længere nogen Næringskat — jeg beklager det — men der findes i hvert Tilfælde Næringer nok; der er saare mange, der ikke have nogen anden Indtægt end den, de have af deres Næring, saa at Formue- og Lejlighedsstatten for deres Vedkommende i Virkeligheden er en Bestatning

af Næringsdriften. Nu vil det dog være et naturligt Krav, som Købstæderne retmæssigt have, at de Forretninger, Næringer o. s. v., som drives i Købstæderne af Personer eller Selskaber, der ikke ere hjemmehørende der, blive beskattede i samme Forhold som de andre i Købstæderne boende. Men det er langt fra Tilfældet. Med Hensyn til den mellemkommunale Bestatning indfører Lovforslaget den Bestemmelse i § 5, at den andelsberettigede Kommune kun har Krav paa $\frac{1}{2}$ pCt. for hvert af Kalenderaarets Kvartaler; der kan altsaa kun være Tale om 2 pCt., og denne Sat er yderligere begrænset af, at den ikke kan overstige Halvdelen af, hvad den Kommune, hvor vedkommende bor, Opholdskommunen altsaa, i det hele oppebærer i Sat fra vedkommende. Jeg vil bede det høje Ting betragte Forholdet, naar jeg nu nævner et Par Eksempler: en Forretning, som drives i Købstaden af en Mand, som er bosat paa Landet, og omvendt. — For Købstadens Vedkommende som Opholdskommune vil det altsaa stille sig saaledes, at der kan være Spørgsmaal om, at en Mand, der bor i Kommunen, har sin væsentligste Indtægt af Næring i en anden Kommune. Denne anden Kommune vil altsaa have Ret til at faa en Andel af den Sat, som paalignes vedkommende; Skatten maa imidlertid ikke overstige 2 pCt. af Indtægten af vedkommende Næring. Men da Forholdet er dette i Købstæderne, at Statterne gennemgaaende ere meget højere end 4 pCt., saa vil Begrænsningen til Halvdelen af den Sat, som Købstadskommunen oppebærer, ikke forhindre, at Landkommunen faar det Maksimum, der i det hele taget kan være Tale om; den vil faa sine 2 pCt. — Hvorledes stiller derimod Forholdet sig, naar en paa Landet boende Mand driver Næring i en Købstad? Saa vil det altsaa være Købstaden, der skal have Andel, og den skulde have 2 pCt. af hans Forretningsindtægter i Købstaden. Jeg skal nu straks bemærke, at det vil jo være overordentlig lidt i Sammenligning med, hvad alle andre i Købstæderne give. Jeg tror at kunne sige, at Gennemsnittet af Formue- og Lejlighedsstatten i Købstadskommunerne vel ikke er under 5 pCt. Men godt; mere end 2 pCt. kan Købstaden ikke faa, dette Beløb vil den være begrænset til. Men den vil ikke kunne faa mere end Halvdelen af, hvad der i vedkommende Landkommune er paalignet den samme Person. Da nu Forholdet paa Landet adskillige Steder vistnok er saaledes, at Formue- og Lejlighedsstatten ikke vil overstige omtrent 2 pCt., efter vedkommendes hele økonomiske Stilling, vil der kunne være Tale om, at Købstaden